

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**Denunciem...****GRANOLLERS****Cessa l'expectació**

Sembla que s'ha calmat l'expectació d'aquests darrers dies. Tothom creia en la possibilitat d'un conflicte imminent i esperava ansiós el cop de telèfon, l'avís particular o el diari, que l'innovés de les primeres topades. Per ara, però, no s'ha passat de l'expectació. És cert que hi han hagut topades, encara que no eren aquestes les que esperava el públic que practica amb fervor l'art enganyós i il·lògic de la política. Diem il·lògic, perquè quan sembla fatal una conducta, un procediment, un gest, ni la conducta, ni el procediment, ni el gest, arriben per en lloc, ans al contrari, desapareixen els núvols, es fa una paròdia de gest teatral i la calma reneix sense saber perquè i fent sospitar que l'inquietud era exagerada.

I és precisament per això, que nosaltres havem dit tantes vegades que no érem partidaris de les amenaces. Amenaça només aquell que no vol pegar el que busca fer por als altres sense córrer el risc que comporta una acció contundent. És a dir, l'amenaça és pròpia dels esperits conservadors. Els homes de conviccions profundes i d'ideals sòlids, no s'han de servir mai de l'arma infantil que és l'amenaça. Una batalla anunciada, o un assalt promès, és una batalla perduda i un fracàs segur, amb l'aggravant d'uns sacrificats estèrilment. A l'enemic cal vèncer i un dels factors més propicis per a arribar-hi és la sorpresa de l'atac. En canvi, si l'aviseu perquè es prepari, us exposeu molt més a la derrota. I no és que ens planyem de la decepció soferta, no. El pànic que la possibilitat d'una revolta ha produït en les altes esferes governamentals, ens ha demostrat ben clar la poca confiança que tenen en la seva força. Ells ens han dit, amb llurs disposicions repressives, com es trobaven sols i abandonats. Això ha d'animar-nos a continuar la nostra tasca pel bé de la pàtria i a donar la batalla ben aviat. No pas la batalla de sabres i fusells, no. La batalla cívica de la catalanització integral, de la conquesta dels drets de ciutadania, de les lleis socials, de la llibertat i de la democràcia. Cal que amb tot coratge i amb tot l'ardiment, es-

tiguem disposats a la lluita. Ara sabem que és fàcil guanyar. Les nostres armes, han d'ésser la fermesa i la convicció; el dret i la justícia. La nostra estratègia, ha d'ésser la del gran apòstol del nacionalisme hindú Mahatma Gandhi. Les salvatjades de les revolucions de sang, a més d'ésser inhumanes, són impròpies del nostre segle. Podem fer triomfar els nostres ideals sense la tragèdia de les taques vermelles. Seria insensat no evitar-ho, podent obtenir-ho altrament.

Penseu que no hi ha hagut mai cap plutocràcia, ni cap selecció, cap dictadura, ni cap tirania, que hagi triomfat de la voluntat popular. L'essencial és, que aquesta es manifesti coordinada, ferma, unida i ben arriada per fer valer els seus drets. Quan així sigui, no hi haurà obstacle que pugui deturar-la en son camí. Les vies del dret, són sempre amples i planeres. Els entrebancs apareixen quan els homes se n'aparten i busquen al marge de la llei, la força que no tenen, perquè sols pot donar-la la moral i la justícia.

Del «Diari de Vich».

Granollerins: **llegiu LLUITA**

Denunciem al Ilm Sr. Fiscal de S. M.

Que, ratificant el que fou exposat en nostre darrer número, En Josep Pujolar i Batlle ha estat tres mesos detingut per ordre del senyor Alcalde de Granollers.

Que al següent dia d'haver formulat la nostra denúncia a V. I., fou traslladat de casa i que ara se'l fa dormir en el *Cuartelillo* Municipal, en el qual s'hi reclouen els captaires que fan nit a la ciutat.

Que durant els tres mesos, ni l'Alcalde ni altra persona no s'han ocupat de la sort del Pujolar, havent-se estimat més que l'Ajuntament tingués una càrrega d'un duró diari.

Que de públic hom diu que, per a evitar responsabilitats, s'ha fet, per l'Alcaldia, un nomenament, a bon segur, amb data atrassada.

Que, sens dubte, la clau de tan escabrós assumpte la té el cap de la Presó, amb documents oficials que no poden desaparèixer, ni menys alterar-se.

I que la política ja juga un gran paper en la qüestió, és el què hom ja sent a dir en penyes i cafès.

Volem vetllar, com sempre hem fet, per la bona administració i perquè es compleixin estrictament les disposicions sanitàries a casa nostra.

En aquest lloc col·locats, avui venim a dir unes noves que demostren verament a quin extrem hem arribat en l'ordre a la manca de compliment, per part de l'Alcaldia, de tot quant hi ha disposat en benefici de la salut pública.

Fa uns dies, l'inspector de carns va *decomisar* una caixa de llar, destinada a un industrial amic de la situació, que entrava de frau.

En enterar-se, el batlle, senyor Rosàs i Macià, de tal *desafuero* comès per l'inspector de carns, el cridà al seu despatx i, bo i amenaçant-lo amb la destitució, si ho tornava a repetir, li ordenà que es tornés el llar al seu amo perquè pogués untar tot allò que fos untable.

També sabem per persona de tot crèdit, que a diari es reben pernills, butifarres i tota mena de *porqueries* en una tenda del carrer de Josep Umbert; això sí, entrat també de *matute* sanitari i administratiu. No es compleix cap precepte sanitari ni es paguen drets; però hom ens diu així mateix que aquest ciutadà que d'aquesta manera ompla la botiga és amic de l'Alcalde i que ell i els seus «votaran bé»; essent aquesta causa i la bona amistat amb En Montanyà, ço que el posa a cobert de tota denúncia, per certa i fonamentada que sigui.

Res!... Està plenament demostrat que els de la *butifarra negra* i la *cansalada viada* han d'ésser els àrbitres de la ciutat.